

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN (SAV) ŞEFAATİ

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ves-salâtü vesselâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihşânin ilâ yevmiddîn.

Emmâ ba'dü;

Fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي

Şefâ'atî li-ehli'l-kebâiri min ümmetî.

Sadaka Resûlüllâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Peygamber efendimiz birçok değerli ve sağlam hadîs kaynağının rivayet ettiğine göre, müjdeleyerek bize buyuruyor ki; Benim şefaattim. Şefâ'atî. Şefaati etmem. *Li-ehli'l-kebâiri.* Olacak.

Kimlere?

Büyük günahları bile işlemiş kullara. *Min ümmetî.* Benim ümmetimden. Müminlere şefaati olacak peygamber efendimizin. Yani günahkâr diye reddetmeyecek kapısından,

mahrum bırakmayacak şefaatinde. Büyük günahlara bulaşmış olanlara bile şefaati edecek peygamber efendimiz. Ya Rabbi! Bunlar benim ümmetimdendir. Bunlar Müslüman'dır. Bunlar mümindir. Bir hata işlediler. Affet. Bağışla diye nasıl söyleyecek ise, böyle şefaati olacaktır

Ahmed b. Hanbel, büyük âlim. Ebû Da'vud, Tirmizî, Nesâî, İbn Abdulberr [Ebû Ya'lâ], İbn Hibbân, Taberânî, Hâkim, [Beyhakî, Ziyâ el-Makdisî,] Enes radiyallahu anhdan; [Ebû Dâvud Tayâlisî,] İbn Mâce, Tirmizî, Taberânî, Hâkim, Hulvani [Ebû Nu'aym, Ziyâ el-Makdisî, Beyhakî], İbn Hüzeyme, Cabir radiyallahu anhdan; Hatîb-i Bağdâdî, Abdullah İbn Ömer radiyallahu anhümadan; Darâkutnî ve Hatîb-i Bağdâdî Ka'b İbn Uca'dan; Taberânî İbn Abbâs radiyallahu anhuma'dan rivayet etmiş kesin gibi yani o kadar kitaplar yazmışlar.

Demek ki peygamber efendimizin şefaati olacak. Elhamdülillah. Ümmetine şefaati edecek ve ümmetinin cehennem azabından kurtulmasını, cennete girmesini sağlayacak Peygamber sallallahu aleyhi vessellem. Hem de

Peygamber efendimizi öyle bir şefaata ki, şefi şefaata,

وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَمُشَفِّعٍ

el-müşeffa. Şefaati makbul olan bir şefaata, nazı geçen, hatırı yüksek, rica ettiği zaman ricası kabul olan Allahın sevgili kulu ve Allahu Teâlâ hazretlerinin yanında makamı, mertebes,i rütbesi en yüksek olan kul. Onun için Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimize sevgimizi, saygımızı, salât ü selâmımızı çok eyleyelim. Sünnetine sımsıkı sarılalım ki şefaate yüzümüz olsun. Ve çok salât ü selâm gönderelim ki, melekler nurdan tabaklarda salât u selâmlarımızı Resûlullah'a götürsünler, sunsunlar. Resûlullah efendimiz de bizi bulunduğumuz şehirle, adımızla sanımızla bilsin. Salât u selâmımızdan dolayı. Hatta geçen gün kitapta geçti ki, birisi çok sarhoş geziyormuş, alışmış cehiliye zamanı bırakmamış demek ki. İslam da da yasaklandı içki. O zaman içme denmiş, içmiş galiba. Cezalandırılmış. Tasir cezası, kırbaçlanacak, sopa vurulacak. Bu şeyden vazgeçsin diye. Cezalandırıldığı sırada birisi de Allah'ın laneti

üzerine olsun senin günahkâr herif filan gibi sözler söylemiş, kızmış yani. Niye böyle sarhoşluk yapıyorsun diye. Peygamber efendimizde buyurmuş ki; ona lanet etme, lanetle konuşma, lanet dileme, beddua etme. Çünkü o Allah'ı ve Resûlullah'ı sever buyurmuş. Resulullah'ı seviyormuş. Allah'ı seviyormuşda.

Demek ki içkiden de belki ondan sonra vazgeçmiştir. O zamana kadar vazgeçmemişte. Meydan dayağını yemiş yani. Ama efendimiz söylüyor ki; O Allah'ı ve Resûlullah'ı sever. Yani bizim de suçumuz çoktur. Kusurumuz büyüktür. Küçük yaştan beri İslamı biliyoruz. Yasakları haramları biliyoruz. İbadetleri, taatleri, sevap kazanacak yerleri, yolları biliyoruz. Ama bin bir türlü hatamız var. Yine de ama ümit kesmeyin ki Resûlullah'ın şefaati olacak.

Resûlullah'a bağlılığınız, sevginiz, saygınız tamam olsun. Aman Resûlullah'ın şefaatine uğramayacak bir duruma kendinizi düşürmeyin.

Bazı kimseler Resûlullah efendimizin havz-ı kevserine doğru gelirken gelirken gelirken tam havz-ı kevseri görüyorlar, Resûlullah

efendimizi görüyorlar, önünü keseceklermiş, azap melekleri, zebaniler, onları havz-ı kevserin yanına bırakmayacaklarmış. Alıp götürürlerken Peygamber efendimiz de; bunlar benim ümmetimden, bunlar benim ümmetimden bırakın gelsinler deyince. Ya Resûlullah! Senden sonra onlar neler yaptı bir bilsen? Neler yaptı bir bilsen? Diyeceklermiş. Götüreceklermiş yani.

Allah Teâlâ hazretleri bizi Resûlullah'ın sevgisinden, şefaatinde, iltifatından mahrum olacak durumlara düşürmesin. Kusurlarımızı affı mağfiret eylesin.

شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الذُّنُوبِ مِنْ أُمَّتِي

Şefâ'atî li-ehli'z-zünûbi min ümmetî.

Diye de rivayeti var. Yani günah ehli. Ehli kebairi, büyük günah demek. *Ehli'z-zünûbi*. Yani günahkâr, günah ehli demek.

Sonra *Şefâ'atî li ümmetî*. Şefaati benim ümmetime benim şefaati olacak.

Ama nasıllarına?

شَفَاعَتِي لِأُمَّتِي مِنْ أَحَبِّ أَهْلِ بَيْتِي وَهُمْ شِيعَتِي

*Şefâ'atî li-ümmeî men ehabbe ehli beytî
ve hüm şî'atî.*

Benim ehlibeytimi sevenlere. Onlar benim takımımdır. Benim ehli beytimi sevenlere. Hanımları, kızları, torunları, damadı, ehli beyti işte. Onları sevenlere. Onları sevmezse o zaman yok demek.

a. Şehitler ve Salihlerin Kıymeti

Diğer hadîs-i şerîf.

شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ أَمْنَاءُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ قُتِلُوا
أَوْ مَاتُوا

*Şühedâullâhi fi'l-ardı ümenâullâhi 'alâ
halkihî gutilû ev mâtu.*

Ahmed b. Hanbel rivayet etmiş bu hadîsi ki, Allah'ın şehitleri, kulları üzerine tain etmiş olduğu mübarek kişilerdir. Ümmeti kendilerine emanet ettiği mübarek, salîh kimselerdir. Yani mürşid-i kâmillerdir. İlmi ile amel olan evliyâullahtır. Güvenilir kimselerdir ümmeti. Allah onlara emanet etmiştir. Onlarda ümmeti korumak için canla başla çalışırlar.

Bunlar işte Allah'ın yeryüzünde şehitleridirler.

Gutilû. İster savaşta şehit olsunlar. *Ev mâtû*. İsterse yataklarında ölsünler. Çünkü itimatlı kimseler, mübarek kimseler, âlim kimseler, salîh kimseler bunlar. Ümmeti de Allah bunlara emanet etmiştir. Siz bunların başında bulunun. Bunları koruyun. Bunlara çobanlık edin. Bu kuzucukları kurtlara kaptırmayın. Bu kimseler size emanettir diye ümmetin emanet edildiği kimseleridir.

Allah yardımcımız olsun. Bu vazifeleri güzelce yapmayı nasip eylesin Allah.

Efendimiz Ebû Bekîr Sıddîk olmalı. Ebû Bekîr radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre sıddîk kelimesi yok ama o olsa gerek.

b. Kur'an'ın İnsanı İhtiyarlatan Ciddiyeti

Buyurmuş ki;

شَيْبَتِنِي هُوْدٌ وَالْوَأَقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ
يَتَسَاءَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

Şeyyebetnî hûdün ve'l-vâkı'atü ve'l-mürselâtü ve 'amme yetesâelüne ve ize's-şemsü küvvirat.

Tirmizî, İmam Tirmizî ve Hâkim, İbn Abbâs radiyallahu anhumadan, Hâkim bir de Ebû Bekîr Sıddîk efendimizden rivayet etmiş bu sohbetin son hadis-i şerifini.

Diyor ki Peygamber efendimiz;

Şeyyebetnî. Benim saçımı, sakalıma ağarttı.

İnsanın saçı, sakalı neden ağarır?

Bazen, duydum ben bunu, tıp kitaplarında da varmış. Bir gecede de ağarırmış. Bir gecede. Bir acı haber alırmış, bir telaş, bir sıkıntı, bir üzüntü, bir gecede, sabaha ak oluverirmiş saçları, sakaları. Misalleri varmış bunun. İnanmıyor insan. İnanası gelmiyor ama tıp kitapları yazıyor. Üzüntü, telaş, korku insanın saçını, sakalını ağartır, ihtiyarlatır, belini büker. Hatta sekteyi kalpten götürür.

Bizim fakültede bir almanca hocası vardı. Beş vakit namazda, temiz bir insan, ufak tefek, sakin, ağır başlı, gözlüklü, efendi efendi, edepli bir insan, çok iyi. Bir yaz Ege ye yazlığa

gittiler. Yazı geçirmeye, tatile gittiler Ege ye. Oradan kızı bir hastalık almış, gidilen yerden. Akdeniz humması mıymış, bir hastalık. On altı, on yedi yaşındaki kız çocuğu ölüverdi. Bir üzüntü, bir keder, önce hafızası zayıfladı. Almanca bir kelime soruyorum soruyorum, bilmiyor. Benim de tam o sırada doçentim, profesörlük imtihanına gireceğim, almanca beraber çalışalım hocam dedi. Beni seviyor. Yükselişten de tanıyor. Hocam beraber çalışalım. Olur, beraber çalışalım. Kitabı alıyoruz. Şu kelime ne? Vallahi bilmem ki hatırlayamıyor. Hâlbuki bilmemesi mümkün değil. Yani önce hafızasını kaybetti üzüntüden. Ondan sonra durgunlaştı durgunlaştı, ondan sonra da birkaç ay sonra öldü, Allah rahmet eylesin. Beş vakit namazlı bir insandı. Nur içinde yatsın. Efendi bir insandı. Çocuğunun üzüntüsüne dayanamadı. Genç yaşta kızının ölmesine. Hassas bir insandı öldü.

Şimdi Peygamber efendimiz buyurmuş ki; *Şeyyebetnî*. Benim saçımı, sakalımı ağarttı, ak düşürdü, yani üzdü, korkuttu, telaşlandırdı, heyecanlandırdı, meraklandırdı, tasalandırdı demek yani. Ne?

Hûd. Hûd suresi. Kur'an-ı Kerîmdeki Hûd suresi ihtiyarlattı.

Neden?

Çünkü Hûd süresinin içinde, emrolunduğun gibi dosdoğru ol Ey Resûlüm! Nasıl emrolunmuşsan onu öylece güzelce yap. Dosdoğru ol diye emir var.

Ay nasıl dosdoğru olayım?

Nasıl rabbimin rızasını kazanayım? diye telaştan. Hûd süresi bir.

Başka.

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾

*İzâ vaka'ati'l-vâkı'a sûresi.*¹ Bunun içinde de, Allah'ın yakın kullarının, evliyâ kullarının halleri anlatılıyor. İyi kullarının, orta halli kullarının halleri anlatılıyor. Birde cehennemliklerin halleri anlatılıyor. Nasıl zakkum ağacı, nasıl azap görecekler vs. Oda ihtiyarlatmış. Vâkı'a süresinin içindeki âyetlerden, oradan telaşlanmış efendimiz.

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾

¹ 56/Vâkı'a 1.

*Ve'l-mürselâti.*²

Mürselât süresi ihtiyarlatmış. Amme'den önceki süre. *Ve'Amme yetesâelûne.* Amme süresi. Bunda da hangi âyet var en mühim olarak?

وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

Ve yekûlü'l-kâfiru yâ leytenî küntü türâbâ. (78/Nebe' 40.)

Âhirette hesaba çekilince, kâfir diyecek ki; keşke doğmasaymışım. Anam beni doğurmasaydı. Keşke insan olmasaymışım. Keşke toprak olsaymışım diyecek. O kadar şiddetli. Ondan dolayı bu

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

*'Amme yetesâelûne.*³

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾

*İze's-şemsü küvvirat.*⁴

Buda kıyametin hallerini anlatıyor. Güneşin nasıl harareti sönecek. Nasıl dağların

² 77/Mürselât 1.

³ 78/Nebe' 1.

⁴ 81/Tekvîr 1.

hallaç pamuğu gibi atılacak. Nasıl o kıyamet sahneleri neler olacak. Onları anlatıyor. İşte bu süreler ve bunlardaki azapları tasfir eden âyetler, şiddetli emirler, beni ihtiyarlattı diyor Peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimiz.

Peygamber efendimiz, Allah'ın en sevdiği kulu idi ama şaşılacak bir şeydir. Allah'tan en çok korkan kulu idi. Allah'ın kulları içinde en korkan kuluydu. En çok korkan kuluydu. Emrini tutmaya en gayretli kulu idi. İbadeti en çok yapan kulu idi. En dikkatli kulu idi. Yani makkamlarda kolay kazanılmıyor. Tabi Allah vergisi ama onunda sabahlara kadar kimi duydu-nuz ki siz namaz kılariken ayakları şişsin de ağ-rısın. Bir gece yarısına kadar bir secde ikinci secdeyi de sabaha kadar tesbih ederek, secde halinde dua ede ede geceyi geçirsin. Hanımlarına rica ederek bu gece bana müsaade eder misin? Evet bu gece senin ama. Tabi ülfet etmek, sohbet etmek de hakkın ama rabbime ibadet etmeme müsaade eder misin? diyip sabahlara kadar ibadet etti. Kimsenin takat getiremeyeceği, yapmadığı, yapamayacağı şekilde güzel ibadet eylemiş. Kendisine indirilen âyetleri ilk önce ve en kuvvetli şekilde inanan

Peygamber efendimiz. Ondan sonra Ebû Bekîr Sıddîk efendimiz. O da Resûlullah böyle söylediye tamamdır deyip, tasdik etmiş, bir mübarek insan. Artık daha sonrakiler, daha sonrakiler, daha sonrakiler, durumları zayıf olanlar. Şu şöyle mi ki, bu böyle mi ki, Allah niye bunu böyle emir etmiş, niye bunu yasaklamış da niye. Hepsinin sebebi var. Hepsinin hikmeti var. Hepsi yerli yerinde. Hepsi güzel de ama mümin insan, Allahı seven insan. Allah'ın halis, salih kulu, hemen teslim olur. Sebep araştırmaz.

Ne olacak yani sebep araştırırsam?

Beğenmesen?

Arkanı dönüp gidecek misin?

Ne bu pazarlık?

Ne bu itiraz?

Yani ilk önce bir teslim ol bakalım. Cenâb-ı Hakk sana hikmetlerini gösterir. Cenâb-ı Hakk'ın sana ihtiyacı yok. Senin Cenâb-ı Hakka sonsuz ihtiyacın var. Her şeyin Cenâb-ı Hak. İhtiyacını Cenâb-ı Hakkın lütfünü kavra. Cenâb-ı Hakkı sev. Cenâb-ı Hakkın nimetlerine karşı müteşekkir ol. Edebini takın. Cenâb-ı

Hakta senin kalbini nurlandırsın. Gözünden perdeleri kaldırsın. Bak her şeyi o zaman nasıl görürsün. Her şeyin esrarını nasıl anlarsın o zaman.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi gönül gözü açık kullarından eylesin. Arîf kullarından eylesin. Âşık-ı sadîk kullarından eylesin. Cenneti cemali ile cümlemizi müşerref eylesin. Dünyada iyi Müslümanlar olarak yaşayıp, ahirette de iyi kul olarak cennetini girenlerden, habibi edibine komşu olanlardan, cemalini görenlerden, rıdvân-ı ekberine erenlerden eylesin.

Bi-lütfihi ve keremihî, ve bi hurmetihi esrar-ı sûreti'l Fatiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ